

Kvinden og Samfundet

Udgivet af

Dansk Kvindesamfund.

Nr. 43.

Kontor: Nørregade 33, St.

23. Oktober 1900.

Udgaar hver Tirsdag.

16. Aarg.

Koster 50 Øre + Postpenge Kvartalet. Enkelte Numre 5 Øre.

Mary Steen,

Kongel. Hoffotograf.

Amagertorv 4, 3.

De Kredse, som endnu ikke have betalt Bidrag til Fælleskassen for indeværende Aar, bedes venligst sende det til Kassereren, Frida Schmidt, St. Knudsgade 24, Odense, i Løbet af Oktober Maaned.

Annoncer

til „Kvinden og Samfundet“ bedes sendt under Adresse: Ekspeditionen, Nørregade 33.

Klager over Uregelmæssighed i Forsendelsen bedes stillet skriftligt til Postvæsenet — hjælper dette ikke, da til Bladets Kontor.

Manuskripter, der indleveres til „Kvinden og Samfundet“, maa til Efterretning for Redaktionen være forsynede med Navn og Adresse. Til anonyme Skrivelser kan Red. ikke tage Hensyn.

Meningen?

(Svar til Mariane Nielsen.)

Et godt, gammelt Ord hedder: man kan ogsaa gøre en Skelm Uret. Nej, Fru Mariane Nielsen, jeg har ikke alene ikke bevist, men ikke heller haft til Hensigt at bevise, „at Abstraktionsmanien er ene Skyld Krigens Bestaaen og al Verdens Uret og Haardhed.“ Saa enkelt er Forholdet ikke, at Fred og Retfærdighed vilde blive eneherkende i Verden, blot Abstraktionen kom ud af den. Abstraktion er ikke Et med det onde, den er netop blot Skælsmeister, og at udrydde Skælmer er aldeles ikke det samme som at udrydde Ondskab af Verden. Men det vilde klare Forholdene svært, om Abstraktionens Ugl-spilstreger begrænsedes, saa godt og ondt blev mere erkendelige, og ikke som nu Godtfolk ofte gik Hallunkernes Ærinder, forblindede af Abstraktionstaagen, der ligger imellem dem og virkelig Virkelighed.

At det er „en Smule abstrakt at sige om Jesu Lære, at den var „Opposition mod Systemer“,“ skal aldeles

Tandlæge

Frøken Anna F. Hansen,
Frederiksborggade 34.

ikke nægtes. Selvfølgelig var Jesu Lære uadskillelig fra hans Liv, uerkendelig i streng Forstand for andre end dem, der har kunnet sanse hans levende Væsen. Men af gode Grunde er vi udelukkede fra at erkende denne hans virkelige Lære og altsaa ogsaa fra at kunne gøre Rede for den. De Brudstykker derimod af hans Lære, som er naaet ned gennem Tiderne til os, hans Lære opfattet som historisk Illusion, eller, om man vil, ved Hjælp af Begrebsforvirring, synes ddt mig ikke særlig forkert at kendetegne som „Opposition mod Systemer“. Udtrykket Opposition er ganske vist betænkeligt abstrakt, og det tyder ikke paa stor Fuldkommenhed, til Trods for al kvindelig Uvilje mod Abstraktioner, at følge det mandlige Spor og forklare ved Hjælp af Fordunklinger, men vi er ogsaa i Sandhed vanskeligt stillede, vi Stakler, der vil tage til Orde mod Abstraktionen! Vi behøver i allerhøjeste Grad Overbærenhed, fordi vi som Medium for vore Tanker maa betjene os af et Sprog, der er vokset op under Abstraktionsenevælden og har udviklet sig til et tro Spejlbillede af selve hans Majestæt, den mandlige Intelligens. Der gives egentlig for os, der kommer til under Vejs, kun to Ting at vælge imellem: enten at tie helt stille eller at udtrykke os middelmaadigt — nøjes med blot tilnærmelsesvis Udtryk for vore Tanker. Det første gør En selv uangribelig, men det fremmer ikke Udviklingen, det tilbageholder tvertimod en Lempelse af Sproget, at vinde gennem Fejltagelse hobet paa Fejltagelse og taalmodig gentagen Rettelse, der mulig dog kan gøre det fuldkomnere som menneskeligt Tænkings-Redskab. Det sidste Valg gør En paa en vis Maade vel ufuldkomnere, let rammelig, men man kan ogsaa med velberaad Hu vælge at gøre et Udfald fremfor at leve altid garderet inden for Fæstningsmure.

Selv Jesus, der dog havde et langt fuldkomnere Sprog til sin Raadighed, fuldkomnere, fordi det hebraiske Sprog i en ganske anderledes Grad end vore vesterlandske holder Udsigten aaben til Ordenes Rødder i Virkeligheden, — selv Jesus erkendte, at de eneste helt rette Ord, der lod sig sige, var Ja og Nej, blot Ja og Nej — og fulgte selv ikke sin Anvisning.

Men selv om det ubetinget maa siges, at det har lange Udsigter endnu,

Tandlæge

Fru Tofte-Siesbye,
Amagertorv 31.

at Generationer skal fødes og dø, før kvindelig Intelligens faar tildannet sig Sproget til paa een Gang tilforladeligere og dog smidigt Meddelelsesmiddel imellem sig og Samfundet, saa er det dog, saa vidt jeg kan se, noget, der „ligger for“, en ærlig Sag, som vor Natur og vor Stilling som Nykomlinge anviser, at klare for os og sigte efter Evne de Begreber og Talemaader, vi forefinder. Intet er vel almindeligere saa vel i det aandelige Liv som i det praktiske — men heller intet mere beklageligt — end uforsigtig Omgang med Ting, der rummer Fare, thi de Ulykkestilfælde i den haandgribelige som i Sjælenes Verden, der foraarsages af ond Vilje eller i det hele med Vilje, er for faa at regne i Sammenligning med dem, Skødesløshed er Skyld i, som vi Kvinder fremfor ukritisk fortsætte den Abstraktionsoverkalkning, der ikke alene gør Ordene vage, vi bruger; men ogsaa ved Genvirkning gør Tingenes Omrids udflydende — om vi i Stedet for forhippet at følge med Strømmen, saa Ordbagagen lidt efter, saa efter under Abstraktionspudsen, hvilket vel det konkrete Grundfond i Ordene er, et Eftersyn, kvindelig Intelligens maa have Betingelser for at udføre — saa efter det bitte Noer af en Virkelighed, der ligger druknende paa Bunden af Talemaaderne, Nutiden har i Arv fra Begrebsabsolutismens Dage — saa var maaske ikke lidt vundet.

Fru Mariane Nielsens velmente Raad med Hensyn til Ørkenen har jeg ikke fundet Anledning til at efterkomme. Man maa dog ikke helt vende det Samfund, man lever i, Ryggen — det er af visse Grunde ikke nødvendigt. København er virkelig ikke at foragte som Ørken betragtet at tale i — jeg maa ikke klage. For den Sags Skyld kunde man nok være Profet — var der ikke andet til Hinder! Jeg mener Profet af den virkelige Slags, dem, der jo ikke er ansete i Hjemstavnen, ikke Abstraktionens Profet, som vi gennem Historielærdom ved, er mere end Ekscellence. Ved løselig at tænke mig om, mindes jeg af Profeter — virkelige Profeter — En, der plejede at gemme sig i en Klippehule, en anden, der nok talte en Del, men altid for døve Øren, en tredje, den „berømteste“ af alle, d. v. s. i Virkeligheden mest oversete, der havde 3 Venner tilbage, da Tiden kom for

Toni Christensen

Hjemmelavet Konfekt.

Spise- og Kogechokolade,
Kakao m. m.

Lykkesholms Alle 1 A, St.

Telefon 18311.

Varerne bringes overalt.

hans Løn som Profet, og disse 3 svigtede, da han behøvede den sidste Hjælp i Aanden.

Jeg tror, Fru Mariane Nielsen maa have forset sig en Smule paa Profeterne „i Almindelighed“. Profeterne i Særdeleshed brugte netop at komme til Verden inkognito og var ingenlunde applauderede Folk — som Almindeligheden „Profeter“, der har den eneste lille Fejl, at de aldrig har eksisteret i Virkeligheden, men for øvrigt alle mulige Fuldkommenheder — noget, der aldrig vides at være iagttaget hos lyslevende Profeter.

Helga Johansen.

Børnene.

Ærgerrige Modre.

Hvad skal Deres Søn være? — Kadet, haaber jeg; man ser dog ingen andre unge Mennesker med saa net et Væsen, saa god en Holdning; og de lærer jo ogsaa saa godt der paa Skolen, siger man; de kommer tilmed i Selskab med de første Familiens Børn. Det kan man ikke nok som skønne paa. Og Deres?

Han skal foreløbig paa Søro Skole. Der gik mine Brødre, og de er komne godt frem i Verden. Det var rigtig nok en Ynk, saa de græd, naar de skulde af Sted hjemme fra efter Ferien; jeg tror nok, de ikke altid havde det saa let med de store Dreng, som regerede paa Kamrene, og det var maaske heller ikke just de bedste Eksempler, de der havde for Øje. Men Herregud, Sorger og Vanskeligheder er der jo alle Steder i Verden. Det maa man lære at sætte sig ud over. Deres Eksaminer faar de dog paa saadan et Sted. Det er ikke saadan her hjemme at faa dem til at følge med, naar de ikke selv har Lyst til Bogen.

Men De, Frue, De siger ingenting. Hvad tænker De paa med Deres Dreng? — Jeg tænker foreløbig mest paa at faa ham sund og stærk og god og saa, at han kan finde et Arbejde, som han kan lide, som kan gøre ham glad, og som han har Evner til. Kan jeg opnaa alt dette, vil jeg prise mig lykkelig.

De er nøjsom, Frue!

Pædagog.